

νην μὲ τὴν κεφαλὴν κεκλιμένην καὶ τὸ πρόσωπον σύνο-
φρου, ἐνῶ ἡ γυνὴ-κόρη, δειλὴ καὶ συνεσταλμένη, ἐγείρετο
καλύπτουσα ὑπ' αἰδοῦς τὰ γυμνά αὐτῆς μέλη. Τὸ βλέμ-
μα τοῦ ἀνδρὸς ἐστράφη πρὸς τὴν κλίνην.

— Τὸ αἷμα τῶν ἐχθρῶν σου! ἐφέλλισεν ἡ νέα, (1) ὡς
ἐδιδάχθη.

Τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνδρὸς ἔμεινεν ὁμῶς καὶ πάλιν ἀπα-
θές.

— Μήπως ἡ ταπεινὴ δούλη σου εἶχε τὴν μεγάλην ἀ-
τυχίαν νὰ μὴ ἀρέσῃ εἰς τὸν Κύριόν της; ἠρώτησεν ἡ
κόρη.

— "Ὅχι, παιδί μου, ὄχι, τοιοῦτον φόβον μὴν ἔχῃς,
ἀπεκρίθη οὗτος καὶ ἔφρουσε τὰς χεῖρας.

Ὁ Μαῦρος ἐπεράνη ἐκ νέου.

— Πάρε τὴν εἰς τὸ δωμάτιόν της, εἶπεν, καὶ τίποτε
νὰ μὴ τῆς λείψῃ, ἀκούεις; Νὰ τῇ ἀποδοθῶσιν ὅλαι αἱ
τιμαὶ συζύγου μου . . .

Εἶτα δὲ μετὰ τὴν ἐξοδόν των :

— Τί πταίει τὸ πτωχὸν πλάσμα, ἐξηκολούθησε. Σοῦ
φέρουν δυστυχὴ κόρην ἐνώπιόν σου, τὸν ὅποιον παριστῶσι
μεγάλον, τρομερὸν, ὡς θηρίον.

Εἶναι ὠραία, θαυμασία, πλάσμα, ἀλλ' ὁ φόβος τῆς
παρὰ λυεῖ τὰ πάντα, ἐξελείφω καὶ καλλονὴν καὶ σῶμα
καὶ μέλη. "Ἐχεις πλησίον σου παραδείσιον ἀληθῶς κάλ-
λος, ἀλλ' ἄψυχον καὶ ἄνευ αἰσθήσεως, ἄγαλμα ἐκ μαρ-
μαροῦ, καὶ ἔπειτα σοῦ λέγουν ἀπόλαυτε μεγάλε καὶ τρο-
μερὲ Κύριε καὶ αὐθέντα. "Α! τοῦτο εἰς τὸ μέλλον πρέ-
πει νὰ λείψῃ καὶ ἄλλη ἀνατροφή ἀνάγκη νὰ διδῆται εἰς
τὰς διὰ τὴν ἐσπέραν ταύτην προωρισμένας παρθένους.
Δέον ἐκ τῶν προτέρων νὰ μὲ γνωρίζωσιν ὀλίγον... "Ὅσον
δὲ δι' ἀπόψε...

Καὶ ἔκρουσεν ἐκ νέου τὰς παλάμας. Ὁ μαῦρος πάραυ-
τα ἐνεφανίσθη, γονυπετήσας ἀμέσως.

— Φέρε με ἀμέσως τὴν Ζεϊνέπ, εἶπε.

Ὁ μαῦρος, καὶ περ μετὰ δειλίας, ἀνήγειρεν ὁμῶς τὸ
περίφορον βλέμμα.

— Τί μὲ κυττάζεις τοιοῦτοτρόπως; Ἐννοῶ τί σκέ-
πτουσαι, καὶ σοὶ ἐπιτρέπω νὰ λαλήσῃς ἀφόβως.

— Ὁ ἡλιέ μου, ὑπέλαβεν ὁ μαῦρος, ὡ αὐθέντα μου
μέγιστε, τόσας ἄλλας ἔχεις νεαρὰς περιλάμπρους γυναι-
κας, καί...

Καὶ ὁ μαῦρος ἐσιώπησε, φοβούμενος νὰ προχωρήσῃ.

— Καὶ ἐξέλεξα τὴν προσκυτέραν, αἱ; Πῶς φαίνουσαι
ὅτι δὲν ἔμαθες καλῶς τὸ ἐπάγγελμά σου! Δὲν ἠξέουρεις
τουρκικὴν παροιμίαν: Ἡ γρηῃ κόττα ἔχει τὸ ζουμί.
"Ἐλα πήγαινε τώρα.

Καὶ ὁ μαῦρος ἐξῆλθεν.

— Ὁ πτωχός μου ἄγῃς τὰ ἔχασε μὲ τὴν ἀποφεινὴν
μου ἰδιοτροπίαν, προσέθηκεν, ἅμα τῇ ἐξόδῳ τοῦ μαῦρου.

Ὁ ἄγῃς μετὰ μικρὸν ἐπανῆλθε ὀδηγῶν τὴν Ζεϊνέπ,
ἀκτινοβολοῦσαν ὑπὸ χαρᾶς. Εἶχε λησμονηθῆ τσοσῦτον
χρόνον ἡ δυστυχὴς διὰ τὸ προβεβηκὸς τῆς ἡλικίας, καὶ
αὐτὴ δὲ ἡ ἰδία ἠπὸρει ἐπὶ τῇ ἐκτάκτῳ τιμῇ τῆς ἐσπέρας
ἐκείνης καὶ ἐν ἀρχῇ ἐδυσπίσκει πρὸς τὴν ἀνέλπιστον αὐ-
τὴν εὐτυχίαν.

Καὶ ὁμῶς δὲν εἶχεν ἔτι ὑπερῶν τὸ τριακοστὸν τῆς ἡ-
λικίας της ἔτος!

ΤΕΛΟΣ.

(1) Ἱστορικόν.

Δερβίς Ἀβουδεκίρ.

ΜΕΤΕΚΟΜΙΣΘΗ ΤΟ ΜΕΓΑ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

ὀλίγον ἀνωτέρω τῆς προτέρας του θέσεως ἐπὶ τῆς
ὁδοῦ Ἐρμοῦ, εἰς τὸ μεγαλοπρεπὲς Ἰσόγειον τῆς
Οἰκίας **Κ. Λελοῦδα**, μεταξὺ τῶν καταστημάτων
Στεφ. Γαβαλά καὶ **Γ. Κοκοροπούλου**.

ΓΑΛΑ ΑΔΟΛΟΝ

Ἐξ ἀγελάδων, ἄς ὁ κ. Μέρλιν μετέφερεν ἐξ Ἑλβετίας
ἐπίτηδες, **ΠΩΛΕΙΤΑΙ** ἐν τῷ κήπῳ Στουρνάρη, ἀ-
πέναντι τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν (εἴσοδος ἀπὸ
τὸ μέρος τοῦ κ. Ψύχα).

ἀντὶ **1,20 ἢ ὀκτ.**

Πώλησις ἀπὸ 5 1)2—7 π. μ. καὶ 4—6 μ. μ. ὅτε
γίνεται ἡ ἀμελις.

Καθιριότης, τιμιότης, ἀκρίβεια.

Ὁ ἐπιστάτης **Ἰω. Χρυσάκης**.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ παῖς 11—13 ἐτῶν ὅπως ὑπηρετῇ
εἰς οἰκίαν. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ Γραφεῖόν μας.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

Α. ΤΣΟΧΑ.

Ἑκτακτος Παράστασις.

Διὰ τὴν ἐσπέραν τῆς Τρίτης 7 Σεπτεμβρίου 1882.

Διδαχθήσεται ὑπὸ τοῦ Ἑλλήν. Δραματ. θιάσου τοῦ κ.

ΛΕΚΑΤΣΑ.

Ἡ τραγωδία τοῦ Σαιξπείρου

ΑΜΛΕΤΟΣ

Κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. ΒΙΚΕΛΑ εἰς πράξεις 5.

Καὶ μετὰ τῶν εἰς τὴν ἱστορικὴν ἐποχὴν της ἀνηκόντων
ἐνδυμάτων.